

Aan mijn opvolgers

Nu ik na jarenlang met jullie geoefend te hebben, definitief afscheid neem, moeten jullie het van mij overnemen.

Hoe dat zal gaan weet geen mens.

Maar jullie moeten bij jezelf nagaan of je dat ook echt wilt. Niet om mij gerust te stellen, maar omdat meditatie een levenszaak voor je is.

Je hebt de pech dat je niet, zoals bij Nico, kunt leunen op een vast stramien van oefeningen, die je ook volgt als de leraar er niet is.

Ik heb alle accent gelegd op zelfonderzoek en ik heb in mijn inleidingen gezegd dat alleen je eigen ervaringen te vertrouwen waren. Dat was de enige werkelijke informatie. Je hoefde niet te buigen of soetra's te zingen om doordrongen te raken van het wonder van het zogenaamde gewone leven van alledag.

Dat daarbij eerbied voor alle leven groeit, spreekt vanzelf.

Nu ben je dus overgelaten aan wat in al die jaren gebeurd is. Je zult met degenen met wie je op weg bent gegaan het grote werk over moeten nemen. En niet kijken of die en die het beter doet of slechter, maar steeds beseffen dat jullie in een grotere of kleinere groep het werk moeten voortzetten.

Hoe jullie het zullen organiseren zal waarschijnlijk verschillend zijn: bijvoorbeeld op toerbeurt met een vaste volgorde, of dat steeds iemand opgeeft het de volgende sessie te willen doen.

Al met al een geweldige uitdaging, een die het uiterste van je vraagt, maar die ook alle kracht en vertrouwen in je activeert.

Het is niet niks, maar dat was het ook niet toen ik de leiding nog had. Maar toen kon je nog, al was het onbewust, het gevoel hebben hij is er, dus...

Durf jezelf uit te dagen, de tijdloze werkelijkheid wacht op je antwoord. Altijd al, maar nu zeker.

Maarten